

La mandra

31 de Gener de 2020

Al pot petit hi ha la bona confitura, diu la saviesa popular. I a fe que és cert en la meva experiència lectora. Sovint un nombre reduït de pàgines ben meditates i escrites amb intel·ligència, ordre i art han ofert un aliment de primera al meu anhel de gaudi estètic alhora que m'han dut pel camí d'un saber incògnit o m'han abocat a una reflexió.

Acabo de llegir una d'aquestes joies publicada a la sèrie Pecats Capitals de l'editorial Fragmenta: *La mandra*, d'Oriol Quintana, doctor en Humanitats. En la lectura de *La mandra* aviat m'he sentit atreta per una idea que em ballava pel cap: és l'experiència de la

mandra, poca o molta, la que revela les autèntiques motivacions vitals. Tenint ben presents, em dic, les motivacions espirituals, motors d'alta cilindrada capaços de contrarestar la mandra, la inèrcia i el desig de facilitat. Més val saber-nos les flaqueses. Per aquesta raó diu Oriol Quintana al seu assaig: "La mandra és una característica essencial de la naturalesa humana, i el desig de superar-la, també".

En la nostra civilització occidental –i en el seu llibre Oriol Quintana en fa un repàs històric i antropològic exhaustiu–, la mandra té mala fama i els dropos són molt mal vistos. Considerada pecat capital pel cristianisme i pecat social pels humanismes que entronitzen el treball i la productivitat, la mandra ha de ser superada. Amb tot, el sentit comú diu que no hauríem de fer-ne un gra massa, ni de la mandra ni del treball. Per experiència sabem que tan aviat sorgeixen de forma espontània idees brillants en els moments de lleure i de contemplació, com la inspiració més lluminosa i atrevida ens troba treballant.

¿Què ens fa aixecar del llit o del sofà més enllà de les obligacions quotidianes de les quals no ens podem escapolar encara que podem trobar satisfacció a l'hora de fer-les pel simple desig de fer-les bé? Ens treu de la inèrcia, de la facilitat i de la mandra una força poderosa: la vocació per dur a terme unes tasques determinades, un fort desig altruista i la pràctica d'un art. Aquí la mandra no és superada per cap torça braç. És substituïda per l'energia del mateix amor que crea el món, amor creador que ens pren i ens fa viure intensament.

Utilitzem cookies per assegurar que donem la millor experiència a l'usuari en el nostre lloc web. Si continua utilitzant aquest lloc assumirem que hi està d'acord.

Acceptar